

11. Буква *ц*, кога дойде по неж мягка гласна *е*, измѣнява ся на *ч*; като: *старецъ*, *старче*.

12. Съгласны буквы: *ж*, *ч*, *ш*, приближать слѣдъ себе само мягкы и остры гласны; зато кога ся случи да дойде по тѣхъ твърда гласна, то тыи ся измѣнявать: *ж* на *з*, и *г*; като: *лижѣ*, *лизахъ*; *лѣжѣ*, *лѣгахъ*; *ч* на *к*, и *ц*; като: *плачѣ*, *плакахъ*, *гвачѣ*, *гвацахъ*; *ш*, на *с*, и *х*; като: *пишѣ*, *писалъ*; *врѣшѣ*, *врѣхъ*.

13. Гласна буква сама, или заедно съ еднѣ или нѣколко съгласны изрѣчена, прави *слогъ*; като: *а*, *е*, *га*, *бра* *страш*.

14. Единъ, два или повече слога, изрѣчени вкупъ, правятъ *рѣчь*.

15. Рѣчь отъ единъ слогъ нарича ся *едносложна*; като: *домъ*, *хлѣбъ*; отъ два слога — *двоесложна*; като: *во-да*, *рѣ-ка*; а отъ три и повече нарича ся *многосложна*; като: *же-лѣ-зо*, *во-де-ни-ца*.

16. Въ всякъ двоесложнѣ и многосложнѣ рѣчь единъ слогъ ся изрича по-напрѣгнато и по-высоко; това ся казва *удареніе*. Удареніе-то ся забѣлѣжва съ прѣчицѣ надъ гласнѣ-тѣ; на пр. въ рѣчи: *мирно дѣтенце* има ударенія на слога: *мир*, и *тен*.

17. Сборъ отъ нѣколко рѣчи въ да ся изрѣче пълна мысль, зѣве ся *слово*; като: *Богъ е всесиленъ*.